N°. 154.

JAVASCHE COURANT.

DINGSDAG den 27sten December 1831.

NIET-OFFICIEEL GEDEELTE.

EUROPESCHE BERIGTEN.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE, *den 12den augustus jl.*

De Brusselsche Courier van den 8sten augustus neemt uit de Fransche en Belgische Moniteurs de artikels over, waarin gezegd wordt, dat Prins Leopold, bij eenen brief, die den *derden* dier maand, des ochtends ten vijf ure, te Parijs moet aangekomen zijn, de hulp van een Fransch leger tegen de Hollanders verzocht heeft, dat Koning Lodewijk Filips gemeend heeft, dit verzoek te moeten toestaan, en dat dadelijk een leger van 50,000 man onder den Maarschalk Gerard zich naar den kant van Belgie in beweging heeft gesteld. Bij deze mededeeling voegt de Courier eenige redeneringen, waarin hij al dadelijk zijne bevreemding te kennen geeft, dat men niet aan het 121ste artikel der, door Prins Leopold bezworen, grondwet gedacht heeft, volgens hetwelk geene vreemde krijgsbenden op of over het Belgische grondgebied mogen trekken, zonder dat daartoe *bij eene wet* volmagt is verleend.

« Dat alles," zegt de Courier vervolgens, « heeft ons lang over onzen nieuwen toestand doen nadenken. Zoude dan de grondwet zonder eenige voorafgaande waarschouwing geschonden worden? En was Belgie door zijnen Koning zelven voor onmagtig verklaard, om alleen aan Holland wederstand te bieden? Het eene klonk zoo vreemd als het andere.

« Gelukkig heeft men ons zulks weten op te helderen [illegible], die zich liet hooren, en toen wij nu [illegible] in de beide Moniteurs lazen, werden wij [illegible] Frankrijk handelt edelmoediglijk, en hoezeer [illegible] willen verzuimen, blijkt daaruit niet, dat hij van gevoelen zijn zoude, dat dit land reeds tot de gevaarlijke noodzakelijkheid gebragt was, om zich door het schenden zijner wetten te redden.

« Wij kunnen dan in weinige woorden zeggen, hoe de zaken staan. Eene leger-afdeeling van 50,000 Franschen staat op onze grenzen, maar moet niet in Belgie binnenrukken, alvorens de volks-vertegenwoordigers geraadpleegd hebben kunnen worden. Zij zullen aan den strijd, waarin wij gewikkeld zijn, dan slechts deelnemen, wanneer de Pruissen insgelijks tusschen beiden treden; en daar dit zeer waarschijnlijk is, heeft Frankrijk wel gedaan om voor dat geval in overeenstemming met Belgie voorzorgen te nemen.

« Indien de Pruissen bij ons binnenrukken, dan is het goed, dat een ontzagwekkend bondgenoot, zoo wel in het belang van Frankrijk, als in het onze, onze linie van vestingen kome verdedigen. Al wat de Fransche bladen van den 4den over den *intogt* der leger-afdeeling van den Maarschalk Gerard zeggen, moet beschouwd worden, *als op onvolledige berigten* te berusten. De redeneringen van dezelfde bladen over dat onderwerp zijn alleen toepasselijk op het geval, dat Pruissen een inval in ons land mogt doen, met oogmerk, om den algemeenen oorlog te beginnen. Die veronderstelling is zeer waarschijnlijk . . . . maar daar is zoo veel haast niet bij de zaak, dat de volksvertegenwoordiging niet nog bijeen zoude kunnen worden geroepen, om het toelaten der Franschen in onze vestingen, en *de voorwaarden dier toelating* te regelen. Die voorwaarden moeten noodwendig in dien zin gesteld worden, dat de Fransche tusschenkomst, die meer in het belang der Franschen, dan in het onze zoude geschieden, *niet op onze kosten* mag plaats hebben.

De Courrier meent al verder zeker te weten, dat de Maarschalk Gerard den 6den aan Prins Leopold in zijn hoofdkwartier te Mechelen een bezoek heeft gegeven, en des anderen daags, na over de verdere bewegingen van het Fransche leger afspraken gemaakt te hebben, weder naar Givet vertrokken is, waar genoemde Maarschalk zijn hoofdkwartier zoude vestigen.

Overigens vindt men in dat en in de andere Belgische bladen niet veel meer dan ellendige snorkerijen en logens, te gelijk met hoogst verwarde berigten wegens de krijgsverrigtingen. Op de eene plaats zeggen zij, dat het Hollandsche leger voor twee derden uit Pruissen [illegible] de Belgen overal niet [illegible] ogenblik dat onze krijgsmagt zegevierend in Hasselt binnen trok, maakten die bladen nog aan hunne lezers diets, dat de Prins van Oranje met 7000 man te Diest was ingesloten, en een door hen medegedeeld verhaal van den uitogt der Brusselsche burgerwacht, die het den 6den tot Vilvoorden heeft gebragt, eindigt met de woorden: « Nu is de vijand verloren."

ROTTERDAM, *den 15den Augustus jl.*

In den Luikschen Courier de la Meuse van den 11den Augustus leest men het volgende artikel, over de nederlaag van het zoogenaamde leger van de Maas onder Daine, waarvan de Belgen, zoo het schijnt, het meeste verwacht hadden.

»Wat naam zal men geven aan het gebeurde op den 8sten? Zonder nederlaag, zelfs zonder gevecht, zijn krijgsbenden, die over het algemeen van den besten geest bezield waren, en die gedurende twee dagen met voordeel den vijand bestreden hadden, eensklaps door schrik bevangen, zonder dat men weet waarom. Aldus kan dan de kans des oorlogs keeren. Mogen we met die les ons voordeel doen; zij had nog veel verschrikkelijker kunnen zijn. Waarschijnlijk hebben wij een groot verlies aan geschut, wapenen, enz., geleden; dit is een onafscheidelijk gevolg van een zoo overhaasten terugtogt. Maar [illegible], dat ons leger aan manschappen weinig [illegible], hetgeen [illegible] ligt daaruit laat verklaren, dat de vijand zelf niet op onzen zoo snellen terugtogt verdacht kan geweest zijn, of denzelven voor eenen valstrik moet gehouden hebben, tot het te laat was, om ons met vrucht te vervolgen. Dit laatste heeft hij dan ook niet gedaan; en indien een bekwaam officier slechts een gering gedeelte van ons leger had kunnen tot staan brengen, dan zoude dit genoegzaam geweest zijn om den vijand tegen te houden. Zoo zoude de schrik van de onzen geweken zijn, en men had aan den vijand de droevige gelegenheid afgesneden, om zich van onze goederen meester te maken, en zich op zegeteekenen te verheffen, die hij slechts heeft behoeven op te rapen.

« En [illegible], laat ons niet een [illegible] gemoed, en zonder den moed te laten zakken, naar de lessen van wijsheid en van voorzigtigheid luisteren, die men ons nog zoo kort geleden vergeefs zoude hebben willen duidelijk maken enz."

HAARLEM, *den 15den augustus.*

Het Fransche dagblad le Temps behelst het volgende artikel:

« De gewigtigste van alle de gebeurtenissen, welke sedert vijftien jaren zijn voorgevallen, heeft thans plaats gehad. Het vertrek van het Fransche leger naar Belgie is voor Frankrijk en Europa even gewigtig, als de dagen van julij geweest zijn; en dit besluit, hetwelk met eene overhaasting genomen is, waarvan wij de redenen niet regt beseffen, is welligt de eerste vonk, die den grooten brand zal ontsteken, waar door Europa bedreigd wordt.

« Wij zullen, zegt men, de onafhankelijkheid van Belgie gaan verdedigen, en aan den Koning der Belgen den

bijstand verleenen, welken hij van ons vraagt; maar zijn wij dan bevoegd, om die onzijdigheid te verdedigen? Vooreerst, waarop is dezelve gegrond? — De Konferentie had een protokol vastgesteld, hetwelk den 30sten junij door Belgie moest aangenomen zijn. Dit was de stellige voorwaarde, waaraan het bestaan van dat land als onafhankelijke Staat, verbonden werd; en zoo het die weigerde, moesten de staatkundige betrekkingen met het zelve worden afgebroken.

Dit protokol stelde de grenzen vast voor het land, wiks onzijdigheid gewaarborgd en erkend zoude worden, indien het zich binnen de voorgeschrevene grenzen beperken wilde.

« De Koning van Holland was bewogen geworden, om van zijnen kant te verklaren, dat hij het protokol zoude erkennen, indien de Belgen het aannamen.

« Maar het protokol werd van de hand gewezen, en toen gaf de Koning van Holland te kennen, dat hij voornemens was den wapenstilstand op te zeggen, om dat Belgie zich niet wilde vergenoegen met de voorslagen van vrede, door de Konferentie vastgesteld.

« Daar intusschen de eerste Ministers van Engeland en Frankrijk, bij de naderende bijeenkomst der wetgevende vergaderingen dier landen, de behoefte gevoelden, om met beslissende staatsstukken voor den dag te kunnen komen, zoo bedacht men een nieuw protokol van 18 artikelen, hetwelk echter niets beslist, omdat men niets beslissen of vaststellen *konde*.

« Op dit onvolledige stuk, en dat de hoofdzaak onaangeroerd liet, werd Prins Leopold tot Koning verkozen. Bepaaldelijk op het punt der onzijdigheid werden geene waarborgen vastgesteld. Dezelve was door Frankrijk erkend, mits, overeenkomstig de vroegere protokollen, de vastgestelde grenzen door Belgie wierden aangenomen. Dit zoude ook de toetreding van Holland ten gevolge gehad hebben, waarvan men zich vroeger verzekerd had, en waardoor bij gevolg alle aanleiding tot oorlog geheel ware verwijderd geworden.

« Maar daar de Belgen (wier regten wij hier niet willen onderzoeken) geweigerd hebben die grenzen aan te nemen, zoo moest Holland het ook daarvoor houden, dat het door niets meer gebonden was; en zoo zijn wij nu in het geval gekomen, van die onzijdigheid, welke wij waarborgden, toen de oorlog bijna onmogelijk was, te verdedigen, alschoon niet ééne der voorwaarden, welke dezelve moesten verzekeren, is vervuld geworden. Wij gaan in Belgie vestingen bezetten, waarvan ons slechts de slooping was toegestaan; wij gaan tegen Holland optrekken, hetwelk toch niets meer begeert, dan de uitvoering der protokollen; wij wikkelen ons, met één woord, in eene lange reeks van moeijelijkheden, zonder regt duidelijk te weten, van wat beginsel wij uitgaan.

« Is dit het begin van eenen algemeenen oorlog, dan laadt het Ministerie, op het oogenblik van deszelfs aftreding, eene ontzettende verantwoordelijkheid op zich. Of geldt het hier een bondgenootschap, dan gaat men ten minste al zeer overhaast te werk. In beide gevallen, zal het Ministerie aan de Kamer rekenschap moeten afleggen van de beweegredenen die het aldus doen handelen; en het schijnt zelve deze zijne verpligting te beseffen, daar het besloten heeft om nog eenigen tijd aan het hoofd der zaken te blijven."

ENGELAND.

In den Londenschen Courier van den 8sten augustus vindt men eene redenering over de zaken van Portugal, waarin met zoo vele woorden gezegd wordt dat Groot-Britannie ten aanzien van dat land *eene uitzondering op het beginsel der niet-tusschenkomst* moet maken; dat Don Miguel vroeger of later vallen moet, en dat het dus eenvoudig de vraag is, of die val door Frankrijk of door Engeland moet *verhaast* worden. Spottend wordt voorts uitgeweid over het uitstekend onthaal, dat Keizer Pedro in Frankrijk genoten heeft, en dat tegen zijne ontvangst in Engeland zoo zeer afstak, alsmede over de waarschijnlijkheid, dat Frankrijk genegen is dien Vorst in zijne oogmerken tegen Portugal te ondersteunen. »Alle verdragen, zegt de Courier ten slotte, »die tusschen Engeland en Portugal bestaan, verbinden ons alleen jegens de wettige Regering van dat land; en wat belang hebben wij er bij, om de wreedaardige en bloedige regering van den Portugeschen Dey langer te dulden. Het is tijd, om eene edelmoediger houding aan te nemen. Frankrijk heeft in Griekenland en Algiers ons onze lauweren ontroofd. Wachten wij ons dan, dat Frankrijk het gedenkteeken onzer schande niet op de poorten van Lissabon schrijve, en daar het lijkfeest van den Britschen handel viere."

Den 9den augustus heeft de Markies van Londonderry in het Hoogerhuis zijn voorstel gedaan, dat de staatsstukken, betrekkelijk de onderhandelingen omtrent Belgie, ter tafel mogten gelegd worden. Daarbij heeft hij het gedrag van het Ministerie ernstig gegispt en vooral afgekeurd de wijze, waarop het Holland, den ouden en trouwen bondgenoot van Engeland, behandeld heeft. Hij beweerde, dat het alleronbillijkst zijn zoude, nog meer van den Koning van Holland te vergen na de opofferingen, die hij zich reeds tot behoud van den algemeenen vrede had getroost. Hij prees daarentegen de handelwijze van den Koning van Holland en beweerde, dat hem, na dat Leopold de Belgische grondwet bezworen had, geen andere weg overgebleven was, dan dien hij had ingeslagen. Verder heeft hij zich zeer beklaagd over den grooten invloed, dien de Ministers aan Frankrijk in de zaken van Europa lieten nemen, en gevraagd of men geloofde, dat de Franschen zoo gemakkelijk Belgie weder zouden verlaten, als zij er eenmael den voet gezet hadden.

De hertog van Wellington heeft ook de zaak van Holland verdedigd en staande gehouden, dat het Engelsch Ministerie bij het bewerkstelligen der afscheiding de belangen van Holland geheel uit het oog verloren had. Nog heeft de Graaf van Aberdeen zich zeer ten gunste van den Koning van Holland en de Hollanders uitgelaten. De Koning, zeide hij, was, dit bleek uit de protokollen, zeer onredelijk behandeld, en had zich steeds opregt en ter goeder trouw gedragen. De Hollanders noemde hij een braaf, eerlijk en tevreden volk. Hij betoogde, dat de Koning de beschuldigingen, die de Ministers tegen hem wilden inbrengen, nooit verdiend had en het niet waar was, dat hij in gebreke gebleven zou zijn, om behoorlijk kennis te geven van het hervatten der vijandelijkheden. Hij eindigde met te verklaren, dat het gedrag van het Bestuur jegens den Koning van Holland alleronstaatkundigst en alleronregtvaardigst was. In dien zelfden geest heeft ook de Graaf van Carnavon gesproken. Graaf Grey, Lord Brougham en Lord Holland hebben het ministerie verdedigd, daarbij vele woorden gespild, doch geene der menigvuldige aanmerkingen, door hunne tegenpartij aangevoerd, behoorlijk wederlegd, noch op de vragen hun gedaan, een voldoend antwoord gegeven. De zucht om den vrede van Europa te behouden was hun voorname drijfveer en van Frankrijk was niets te vreezen. De Fransche troepen waren op verzoek der Konferentie naar Belgie opgetrokken, om dat land te verdedigen, en zouden daaruit terug trekken, wanneer de Hollanders over hunne grenzen wedergekeerd zouden zijn. Lord Londonderry heeft zijn voorstel ingetrokken. Uit de beraadslagingen is gebleken, dat Lord Palmerston, de Minister van Buitenlandsche zaken, den brief van de Nederlandsche Regering eenen dag ongeopend had laten liggen, omdat die aan de Konferentie gerigt was en deze eerst daags na de ontvangst van dien brief vergaderen moest.

Nogmaals heeft Sir R. Vyvyan, op verzoek van Lord Palmerston, het doen van zijn voorstel over de Hollandsche zaken tot donderdag uitgesteld.

FRANKRIJK.

In den Moniteur van den 8sten Augustus vindt men eene aanschrijving van den Minister voor het zeewezen en de kolonien, Graaf de Rigny, aan de Zeeprefecten, Bevelhebbers der overzeesche bezittingen en Vlootvoogden, waarin gezegd wordt, »dat de Koning heeft bevolen, om geenerlei aanval tegen de kolonien, oorlogs- en koopvaardijschepen van Holland te rigten, zoo lang de schepen dier Mogendheid, van hunnen kant, geene vijandelijkheid op zee tegen de Franschen plegen; en dat er alzoo ook tot en toe

geen bevel is gegeven, hetzij om beslag te leggen op Hollandsche schepen, die zich in de Fransche havens mogten bevinden; hetzij om diegene te garnoesteren, welke de Fransche oorlogschepen op zee mogten ontmoeten; hetzij om volmagt tot het uitgeven van kaperbrieven aan zoodanige kooplieden te verleenen, die, op grond van eenen verklaarden staat van oorlog, kapers mogten willen uitrusten.

NEDERLANDSCHE ZEETIJDINGEN.

Volgens berigten uit Holland liggen in lading voor Amsterdam de schepen *Sumatra*, kapitein W. Ladoux; *De Nederlanden*, kapitein A. J. Struijk; *Cornelia Sara*, kapitein D. Leeuwrik Wz.; *De Handel Maatschappij*, kapitein Willers; *De Vrouw Hendrika*, kapitein J. C. Topper en *De Minerva*, kapitein G. R. Willers.

SCHEEPSBERIGTEN.

BATAVIA.

Aangekomen.

Dec. 24—schip *Jalul Karim*, Said Sech Bin Hoesin Segaff, van Bima den 30sten october.—brik *Pasekan*, Tjoa Hong, van Pekalongang den 20den december.

Vertrokken.

Dec. 24—schip *Joedil Barle*, Sech Japhar Bin Sech Segaf, naar Soerabaija.

Dec. 25—schip *Banoeng*, P. Luiel, naar Soerabaija, passagiers: de heer M. Shatoor, mevrouw de weduwe Laros en kind, mevrouw de weduwe Kraus en hare dochter, en mevrouw de weduwe Wijchgel.

Schepen liggende ter reede.

Zr. Ms. wacht-schip *Orestes*; schepen Marie Therise, De Vrouw Johanna Elizabeth, Louisa, Welcheren, l'Esperanee, Abel Tasman, Olivier van Noord, Sarah, De Onderneming, Jalul Karim, pink-schip De Jonge Elizabeth; brikken Peenghoeij, Clementine, Nijverheid, Tartar, Johanna, Passekan; schoeners Trengano, Molukko; bark Marzoek.—Amerik. schip Washington; brik Jones.

SAMARANG.

Aangekomen.

Dec. 19—schip *Charlotta*, F. J. Harms, van Batavia den 9den december, met Zr. Ms. troepen, passagiers: mevrouw Goldman en 3 kinderen, mejufvrouwen Bauer en Van der Veer.

Dec. 21—brik *Onderneming*, A. N. Martens, van Rieuw en Batavia den 17den december, passagier: de heer J. Veil.

Vertrokken.

Dec. 20—brik *Fatahilwahap*, Sech Beder, naar Bandjermassing.—schip *Charlotta*, F. J. Harms, naar Soerabaija, passagiers: mevrouw Goldman en mejufvrouw Van der Veer, de heeren Timmerman Thijsen, Francisco en zoon.

SOERABAIJA.

Aangekomen.

Dec. 17—schip [illegible] van Samarang den 12den december.—schip *Vrouw Helena*, J. Ahns, van Samarang den 14den ditto.—bark *Margaretta*, W. Barcham, van Batavia den 15den ditto.

Vertrokken.

Dec. 20—schip *The Fair Armenian*, D. J. Johannes, naar Amboina.

Schepen liggende ter reede.

Zr. Ms. korvet *Zwaluw*; schoeners *Windhond*, *Daphne*, *Krokodil*, *Kameleon*; transport-boot *No.* 4; schepen Fair Allam, Carolina en Jacoba, Medina, Anna Augustina, Immagonda Sara Clasina, Helena, De Maas, Onderneming, Johann Frederika, Neerlands Koning, Vrouw Helena, Mabroe; ruiden boot Van der Capellen; brikken Teksing, Margaretta, De Held; schoeners Johanna Charlotta, Maina, Iris, Goanallen, Trajoe Mass, Zephir, Iris, Zeemeeuw, Boot; kotter Alcesta; barkken Theodora, Sheva, Margaretta en [illegible] bark London.

ADVERTENTIEN.

De wnd. Directeur-Generaal van Financien, maakt mits dezen bekend, dat gedurende één maand, gerekend van primo januarij aanstaande, bij 's lands kassen op Java verwisselbaar zullen zijn, de Coupons van den Nederlandsch-Indischen Achterstand, verschenen onder ultimo dezer; zullende de inwisseling van dezelve ook op de Buitenbezittingen, voor zoo verre deszelfs aldaar aanhanden mogten zijn, kunnen geschieden, gedurende den tijd van één maand na dat de autorisatie daartoe door de respective autoriteiten aldaar zal zijn ontvangen, met bepaling voorts, dat na verloop van den bepaalden tijd van inwisseling, zoo wel op Java, als op de Buitenbezittingen, geene verwisselingen van voorschreven effecten zonder speciale autorisatie meer zullen mogen gevolg nemen.

De wnd. Directeur Generaal voornd.
J. C. RIESZ.

Batavia, *den 22sten december 1831.*

—De ondergeteekende Resident van Cheribon, roept bij deze op een iegelijk, die eenig regt van eigendom zoude kunnen pretenderen op eene praauw Maijang in de maand october jl., door den juragan Siamat, te Indramaijoe achtergelaten, om zich voorzien van de noodige bewijzen, binnen den tijd van drie maanden aan te melden, ten zijnen kantore te Tanbil, dan wel ten kantore van den Assistent-Resident van Indramaijoe; zullende wanneer na verloop van voorschreven termijn niemand de gemelde praauw Maijang mogt hebben gereclameerd, met dezelve worden gehandeld overeenkomstig de bestaande bepalingen.

De Resident voornoemd,
Cheribon, Bij absentie,
den 16den december 1831. *De Secretaris,*
MUSQUETIER.

—De Resident van Pekalongang als daartoe behoorlijk geautoriseerd, maakt bij deze bekend, dat op den 2den januarij 1832 's voormiddags ten 10 ure, overeenkomstig het reglement op het houden van uitbestedingen (Javasche Courant van 1829 no. 88), ten zijnen kantore eene uitbesteding zal worden gehouden voor de leverancie van padi, ten dienste der paarden-posterij in de residentie Pekalongang.

Het kontrakt zal loopen over een tijdvak van een jaar, gerekend [illegible] 1832 tot den 15 januarij 1833, beide deze dagen ingesloten.

De levering wordt begroot op 142 ponden padie daags, en zal moeten geschieden op ieder der respective stations.

De leverancier is gehouden, zoo veel minder of meerder te leveren als voor de behoefte benoodigd zal zijn.

De padie moet zijn onhazig, goed gevuld, en niet ouder dan een jaar.

De betaling zal geschieden in koperen munt, en na liquidatie der rekeningen door de algemeene rekenkamer.

De aannemer zal een voorschot kunnen erlangen, tot een bedragen gelijkstaande met 3 maanden der aangenomene leverancie.

Gadinghebbenden vervoegen zich op voorschreven datum, ten kantore van den resident voornoemd, en worden verzocht bij de uitbesteding tegenwoordig te zijn, dan wel gemagtigden te zenden.

Pekalongang, *De Resident voornoemd,*
den 17den dec. 1831. R. DE F. BOUSQUET.

—*Pro justitia.*

Alzoo bij resolutie van President en Leden in den Raad van Justitie te Batavia, de dato 15 december 1831, voor den tijd van *een jaar* is gesteld onder curatele, de persoon en goederen van *Johannes van Braam*, met benoeming van den oud Gouverneur der Molukkos *L. Heukevlugt* en den advokaat-fiskaal Mr. *F. van Teutem*, als curatoren, zoo wordt daarvan bij deze kennis gegeven, op dat zich een ieder zal kunnen wachten voor schade.

Ter ordonnantie van President en Leden voornoemd.
De Griffier,
P. VAN HOEK.

—Huis-kollecte ten behoeve der Diakonie Armen en weezen, der Hervormde Gemeente te Batavia, over het 4de kwartaal 1831.

Op dingsdag den [illegible] december 1831, om de west buiten [illegible] het Koningsplein en den weg naar Tanabang, door den broeder diaken *P. F. Sijthoff*.

Op woensdag den 28sten december, om de west buiten de stad, bevattende Molenvliet, de Prinsenlaan, [illegible] en Noordwijk, door den broeder diaken *P. A. Evers*.

Op donderdag den 29sten december, om de west binnen de stad, bevattende alle straten en graften, bewesten de Groote Rivier, door den broeder diaken *M. Reijsst*; en om de oost binnen de stad, bevattende als voren, beoosten de Groote Rivier, door den broeder diaken *G. H. Beth*.

Op vrijdag den 30sten december, om de oost buiten de stad, 1ste gedeelte bevattende Jakatra, Goenong-Saharie en Weltevreden, door den broeder diaken *A. van der Jagt*; en

Op zaturdag den 31sten december, om de oost buiten de stad 2de gedeelte, bevattende van de Sipaaijersbrug, Kramat, den weg naar Meester Cornelis en den

patan, ... den broeder diaken *J. P. Cornets de Groot.*

Het kollegie van diakenen der Hervormde Gemeente te Batavia.
SIJTHOFF, *Preses.*
Ter ordonnantie van hetzelve.
F. J. VAN CATE, *Scriba.*

EDICTALE CITATIE.

Alzoo President en Leden in den Raad van Justitie te Samarang, bij notulen de dato 7 dezer, op het door den procureur *Andries Hartsinck*, voor en van wege het Kollegie van Weesmeesteren dezer stede, namens hetzelve in kwaliteit als Desolate Boedelkamer, en als zoodanig administrerende de boedels van wijlen *Charles Adolph Commegrain*, in leven eerste luitenant der infanterie; *Hendrik Christiaan Venator*, in leven gepensioneerde directeur van het hospitaal te Magelang; *David Tobias*, in leven logementhouder [illegible] in leven burger alhier; gedane verzoeken, tegen de niet gecompareerde pretendenten, hebben verleend het tweede defaut en geadmitteerd tot het doen eener derde citatie, tegen den 18den januarij eerstkomenden, ten einde de defaillerende pretendenten als nog hunne vermeende actien te institueren, en wijders te zien dienen van intenditih, en procederen tot het judicium van preferentie en concurrentie, als dan te hooren verzoeken dat de niet gecompareerde pretendenten, zullen worden opgelegd een eeuwig stilzwijgen.

Zoo is het, dat ik ondergeteekende deurwaarder en gezworen exploiteur bij den raad van justitie voornoemd, bij deze voor de derdemaal dagvaard, alle en een iegelijk, die als nog eenige actie of pretentie op en de jegens de voornoemde boedels vermeenen mogten te hebben, om op woensdag den 18den januarij 1832, des morgens te 18 ure, in persoon dan wel bij gemagtigden te compareren, ter openbare rolle van meergenoemden raad, ten einde aldaar het tweede defaut te purgeren daarna hunne pretentie aantegeven te verifieren, en wijders te zien dienen van intenditih alsmede te hooren verzoeken dat de niet gecompareerde pretendenten, zullen worden opgelegd een eeuwig stilzwijgen, [illegible] tot het judicium van preferentie en concurrentie.

Aldus geaffiliceerd en gepubliceerd na voorgaanden klokslag van de puije van het Raadhuis te Samarang, den 14den december 1831.

De deurwaarder voornoemd,
A. PIJL.

VENDU-DEPARTEMENT.

Op woensdag den 28sten december 1831.

Zal eene tweede vendutie, tegen 4 pCt. worden gehouden, voor het negotiehuis van *Morgan, King en Co.* van een groote partij chinesche goederen, schrijf- en offerpapier, chinesche verf, vuurwerk en chinesche medicijnen, gember, konfituren, zijde goederen, Cantons [illegible] en soutjong thee, dameswerkkistjes, [illegible], versche aangebragte manillasigaren, eene [illegible] silver tafelservizen, en diverse andere goederen meer.

VERKOOP VAN GOEDEREN.

In den loop van de maand januarij aanstaande, zal bij publieke vendutie worden verkocht.

Een huis en erf, staande en gelegen op Molenvliet naast den heer *J. van Riemsdijk*, thans door de weduwe *Stelte* bewoond, benevens een erf bebouwd met een wagenhuis en paardenstal, mede op Molenvliet gelegen.

—Te koop twee slaven, zijnde de een kok, en de andere koetsier bekwaam om met 4 paarden te rijden, te bevragen bij

TREURNIET.

GEBOORTEN.

—Heden verloste voorspoedig van eene welgeschapen dochter, de echtgenoote van

SCHILTER.

Batavia, *23 december 1831.*

STERFGEVALLEN.

Op den 6den november jl. overleed, tot onze innige droefheid, aan eene uitterende ziekte onze geliefde zuster *Jane Woollett*, weduwe *J. A. A. Boogaard*, in den ouderdom van 29 jaren, nalatende twee zoontjes te jong, om hun verlies te beseffen.

Batavia, H. BATTEN.
den 20sten december 1831. S. BATTEN.
geb. *Woollett.*

—Op den 3den dezer, overleed, na eene kortstondige ziekte, ten huize van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal, de adjunct secretaris der Indische Regering, *J. L. Mouton.*

In den jeugdigen ouderdom van 29 jaren, werd deze veel belovende ambtenaar, ver verwijderd van ouders en nabestaanden, door den dood ontrukt aan den talrijken kring dergenen die hem, om zijne voortreffelijke hoedanigheden, beminden en hoogachten, en nu hem hartelijk betreuren.

J. VAN SCHOOR.

Buitenzorg, *9 december 1831.*

—Op den 12den october jl. overleed alhier, mevrouw [illegible], weduwe [illegible]

Alle degenen welke iets verschuldigd dan wel te vorderen hebben van gemelden boedel gelieven daarvan aangifte of betaling te doen, binnen drie maanden na dato dezer, aan de

executeuren in den boedel,
Djocjokarta, W. DRIESSEN, *gep. 1ste luit.*
den 19den dec. 1831. W. VAN GENT.

NAGELATEN BOEDELS.

Bij vonnissen van den Raad van Justitie alhier, ten aanzien der preferentie en concurrentie in de insolvente boedels van wijlen *C. Le Maire*, laatst eerste kommies bij den assistent resident te Buitenzorg, *J. Hugenholtz*, in leven kommies bij het departement van inkomende en uitgaande regten; *Charles Vincent*, in leven ambtenaar; *Joseph Batty*, laatst plaatselijk heelmeester te Tegal; *Carl Geyer*, tweede kommies bij de boekhouding ter generale directie van financien; *Willem klein*, eerste klerk bij de graan en ijzer magazijnen alhier; *Cornelis* [illegible] klerk op wachtgeld; *J. W. F. Burger*, in leven chirurgijn der 2de klasse; *P. A. Kemper* en *A. Knoppers* particuliere personen, beslist zijnde, zoo worden de respective crediteuren in gedagte insolvente boedels, bij deze opgeroepen, de hun bij opgenoemde vonnissen, of de krachtens dezelve gemaakte verdeelingen toegewezene gelden, binnen den bij art. 19, van des sequester instructie bepaalden tijd van drie maanden, gerekend van [illegible] tegen quitantie en cautie [illegible] ten burele van den [illegible] te komen afhalen, terwijl [illegible] met de na dien tijd onafgehaald te blijven gelden, naar luid van art. 20 van gedi instructie zal worden gehandeld.

Batavia, *De Sequester,*
24 december 1831. FOCQUIN.

—De insolvente boedel van wijlen *William Bunhannan*, bij dispositie van den raad van justitie alhier dd. 16 november jl., aan de desolate boedelkamer overgegeven zijnde, zoo wordt bij deze elk en een iegelijk opgeroepen, die daarvan iets te vorderen heeft, dan wel daaraan verschuldigd is, om opgave of betaling te doen, binnen den tijd van zes weken, gerekend van heden.

[illegible] Boedelkamer,
Samarang, *[illegible] Secretaris,*
den 17den december 1831. HOUTKOPER.

VERTREKKENDE PERSONEN.

J. Anderson verlaat Java.

VERSCHILLENDE BEKENDMAKINGEN.

De ondergeteekenden, maken bij deze bekend, dat zij door den heer *G. Vriese*, te Amsterdam tot deszelfs generale gemagtigden, zijn benoemd en aangesteld.

Batavia, J. A. BUIJN.
den 23sten dec. 1831. K. J. DE VOGEL.

TE BATAVIA, TER LANDS DRUKKERIJ.